

Höstsonat 2013

1.

Nu skruvas ljuset ner
och får en annan skala.
Vi går i skymmande kvarter
som sluts i höstens dvala.

Nu viskar vinden kallt.
Vår sommarsång förklingar.
Och sträckta över allt
är höstens vida vingar.

2.

Det hörs ett särskilt sus
som rör sig in bland bladen.
Som sommarns brustna brus
skall skriva sista raden.

Det skrivs ett annat språk
för träden här i parken -
som blir ett sorgset stråk
med vissna löv på marken.

3.

Nu samlas sommarns bleka rester
likt förebud inunder molnens tåg.
Det är en dämpat svag orkester
som skummar själen med sin våg.

Det som jag såg som dolda tecken
nu ter sig i en klarare nyans.
Jag följer fågelstrecken
på väg till något någonstans.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Erik L med Poeter.se id #18152 innehar upphovsrätten